

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 609/2015
29.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Јанка Лазаревића, Радмиле Драгичевић-Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног М.М., због кривичног дела изнуда у покушају из члана 214. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 30. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката Н.Н., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 251/14 од 26.02.2015. године и Кж3 бр. 7/15 од 23.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.07.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката Н.Н., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 251/14 од 26.02.2015. године и Кж3 бр. 7/15 од 23.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К бр. 204/13 од 17.12.2013. године окривљени М.М. је на основу одредбе члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело изнуда у покушају из члана 214. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 251/14 од 26.02.2015. године, делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу преиначена је пресуда Вишег суда у Нишу К бр. 204/13 од 17.12.2013. године у делу примене кривичног закона, тако што је окривљени М.М. оглашен кривим за извршење кривичног дела принуда у покушају из члана 135. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 30. истог закона, те је осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци. Истом пресудом оштећени Д.М. са имовинскоправним захтевом упућен је у грађанску парницу док је у осталом делу жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу одбијена као неоснована.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж3 бр. 7/15 од 23.04.2015. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног М.М. и његовог браниоца а пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 251/14 од 26.02.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Кж1 бр. 251/14 и Кж3 бр. 7/15 од 23.04.2015. године Апелационог суда у Нишу, бранилац окривљеног М.М., адвокат Н.Н., поднела је захтев за заштиту законитости, због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), и то конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде у целини и предмет врати на суђење Апелационом суду или побијану пресуду преиначи у целини и оптуженог ослободи од оптужбе.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката Н.Н., у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, достављен је Републичком јавном тужиоцу, након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа о којој у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Према наводима захтева за заштиту законитости, побијаним правноснажним пресудама учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, тј. повређен је објективни идентитет оптужбе и пресуде јер је Апелациони суд у Нишу поступајући по жалбама оптуженог и јавног тужиоца донео пресуду којом је огласио оптуженог кривим за кривично дело принуда у покушају из члана 135. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 30. КЗ мењајући у изреци пресуде наводе који стоје у оптужном акту и из чињеничног описа диспозитива оптужног акта јавног тужиоца изоставио објективне услове инкриминације кривичног дела изнуде у покушају „у намери да себи прибави противправну имовинску корист претњом покушао да принуди оштећеног“ а потом у чињенични опис дела за које је оптуженог огласио кривим самоиницијативно унео радњу и последицу кривичног дела принуде из члана 135. КЗ „на који начин претњом да ће напасти на животе чланова породице оштећеног покушао да принуди оштећеног на напред описано поступање“.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости у погледу повреде закона којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, због прекорачења оптужбе, по оцени Врховног касационог суда нису основани.

Ове наводе у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног М.М., је истицао и у жалби изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 251/14 од 26.02.2015. године а другостепени суд је у својој пресуди Кж3 бр. 7/15 од 23.04.2015. године нашао да наведена битна повреда одредаба кривичног поступка није учињена и за такав правни став - да се не ради о прекорачењу оптужбе а самим тиме и о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП (на страни три образложења пресуде) изнео разлоге које као правилне прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**